

Dieroecologie:
prof. dr. Nico van Straalen

'Orchesella cincta is de Drosophila van de bodem'

- 120 *Dat je bij ecologen al lang niet meer moet denken aan geitenwollen sokken en sandalen, wordt al snel duidelijk tijdens een gesprek met Nico van Straalen, hoofd van de afdeling Dieroecologie. Van vergrootglazen is bijna geen sprake, wel van moleculaire technieken die helpen de genetische diversiteit binnen populaties te achterhalen, of de verschillen tussen populaties. Wat voor populaties? Springstaarten natuurlijk: zij vormen een uitstekend onderzoeksmodel.*

Nico van Straalen zegt het een beetje beschaamd: hij werkt al sinds eind jaren zeventig, toen hij zijn promotieonderzoek deed, bij de afdeling Dieroecologie. Toch niets om je voor te schamen, want het gaat goed met de groep. Sinds het begin van de jaren tachtig is Dieroecologie uitgegroeid tot een van de grootste afdelingen van de faculteit. Die groei begon tegelijk met het onderzoek naar ecotoxicologie. Geen toeval, legt Van Straalen uit: 'Het milieu stond toen hoog op de agenda; iedereen liep warm voor ecotoxicologisch onderzoek. Ook nu ligt het thema goed, want het onderzoek is fundamenteel en maatschappelijk relevant tegelijk.'

Het maatschappelijke belang van het onderzoek, dat zich vooral richt op metaalverontreinigingen in de bodem, zit hem in de normstelling voor giftige stoffen. 'Wij hebben indertijd behoorlijk bijgedragen aan de normstelling voor toxische stoffen in de bodem en in het water. In 1989 heb ik een methode van Bas Kooijman van Theoretische biologie aangepast, waarmee je maximaal aanvaardbare hoeveelheden vast kunt stellen op basis van ecologische experimenten. RIVM en VROM gebruiken die methode nog steeds.'

Het ecotoxicologische onderzoek is ook fundamenteel, omdat de afdeling door dat onderzoek meer inzicht probeert te krijgen in de grondbeginselen van evolutie. 'Genetische variatie binnen een soort vormt samen met selecterende milieufactoren de basis van evolutie.'